



25. juni 2025
J.nr. 2025 - 4306

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 412 af 6. juni 2025 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Preben Bang Henriksen (V).

Rasmus Stoklund

/ Kathrine Waage

Spørgsmål

Vil ministeren kommentere henvendelsen om elafgift og kulturelle huse af 22. april 2025 fra Støtteforeningen Ane Maries Hus, jf. SAU alm. del - bilag 244?

Svar

Elafgiften er omfattet af reglerne i energibeskatningsdirektivet, som opstiller rammerne for medlemsstaternes beskatning af energiprodukter og elektricitet. Direktivet giver mulighed for at anvende differentierede satser for erhverv og ikke-erhverv. Den danske sontring mellem momsregistrerede og ikke-momsregistrerede erhverv bliver i relation til direktivet betragtet som en sontring mellem erhverv og ikke-erhverv.

Efter gældende ret skal der betales almindelig elafgift af det årlige elforbrug op til 4.000 kWh i helårsboliger, ferielejligheder til eget brug og sommerhuse, som opvarmes med elektricitet. For det forbrug af elektricitet, der overstiger 4.000 kWh årligt, betales den lave elvarmesats, forudsat at elektriciteten leveres til et aftagenummer, der udelukkende vedrører den pågældende boligenhed. Den lave elvarmesats udgør 0,8 øre pr. kWh, hvilket svarer til energibeskatningsdirektivets minimumsbeskatning for elektricitet til ikke-erhverv.

Momsregistrerede virksomheder kan som hovedregel få godtgjort afgift af elektricitet forbrugt i virksomheden ned til 0,4 øre pr. kWh, hvilket svarer til energibeskatningsdirektivets minimumsbeskatning for elektricitet til erhverv.

En forening, der ikke er momsregistreret, kan ikke få den samme godtgørelse for afgift af elektricitet forbrugt i foreningen, som momsregistrerede virksomheder kan.

En målrettet udvidelse af nedsatte satser til virksomheder omfattet af momslovens § 13, stk. 1, nr. 6 (kulturelle aktiviteter), men ikke til øvrige dele af den ikke-momsregistrerede sektor, fx den finansielle sektor, vil bryde med et grundlæggende princip bag den danske tolkning af energibeskatningsdirektivet med hensyn til sontringen mellem erhverv og ikke-erhverv.

Europa-Kommissionen har desuden i flere afgørelser bemærket, at anvendelsen af momskriteriet er direkte affødt af grundprincippet i det danske elafgiftssystem. På den baggrund anses anvendelsen af den lavere sats for momsregistrerede erhverv ikke for at udgøre statsstøtte til fordel for de momsregistrerede erhverv. Hvis enkelte dele af den ikke-momsregistrerede sektor fremadrettet også omfattes af den lavere sats, vil dette bryde med denne grundlæggende logik i det eksisterende system. I et sådant tilfælde vil det være nærliggende at antage, at enhver differentiering på tværs af erhvervene herefter vil blive anset for udgøre statsstøtte til fordel for de virksomheder, der betaler den lave sats.

Afslutningsvis bemærkes, at det er korrekt, at en forening, der ikke er momsregistreret, ikke har fradrag for momsen på sine indkøb.